

Stichting Literaire Vorming (Vlaanderen) is er!

De pendant van SPL Nederland is opgericht

Met de oprichting van de Stichting Literaire Vorming (SLV) in Vlaanderen heeft de SPL Nederland nu een volle zus. Een bundeling van krachten en interesses kon niet uitblijven. Een woordje van de kersverse voorzitter André Mottart.

André Mottart

‘Het rijke Vlaamse verenigingsleven’ luidt één van de (vele) clichés over Vlaanderen. ‘Rijk’ slaat echter niet alleen op ‘bloeiend’, maar ook op ‘veel’. En dat laatste impliceert vaak ‘versnippering’. En dat geldt niet alleen voor kaartclubs en voetbalverenigingen, maar ook voor heel wat culturele clubs. SPL (Vlaanderen) en VEL (Vlaanderen) ontsnapten evenmin aan deze logica. Met een fusie konden beide verenigingen slechts winnen: het intellectuele draagvlak werd breder en, laten we wel wezen, ook vanuit financieel oogpunt leek dit een verstandige stap. Temeer, zoals Wam de Moor in het redactioneel van het eerste nummer van *Tsjip/Letteren* opmerkte, bleek dat beide verenigingen “meer gemeen hebben dan we gedacht hadden”. Ik hoef die argumenten hier niet te herhalen.

Tsjip/Letteren als intermediair

Dat we niet langer samen met Nederland één vereniging vormen zullen sommigen dan weer betreuren. Mij lijkt het wat paradoxaal in een tijd waar grenzen vervagen en zelfs wegvallen, waar een éénheidsmunt wenkt, waar zoiets als een taalunie bestaat en dies meer. Maar goed, niet iedereen denkt hier zo over, net zo min als sommige subsidiërende overheden. De rol van dit tijdschrift – *Tsjip/Letteren* – wordt er slechts belangrijker

door: een trait-d’union zijn tussen Vlaanderen en Nederland. Het is dan ook de ambitie van de Stichting Literaire Vorming (SLV) via haar redacties leden regelmatig een substantiële bijdrage aan het tijdschrift te leveren en zo het (literaire) gesprek met de Nederlandse collega’s warm te houden. En dat in de geest van en vanuit de doelstellingen van de oprichtingsakte:

“De Stichting Literaire Vorming vzw stelt zich tot doel de behartiging van de literaire vorming in en buiten het onderwijs in Vlaanderen. Zij huldigt daarbij een breed internationaal en intercultureel perspectief in overleg en in samenwerking met gelijkgerichte verenigingen en instellingen in binnen- en buitenland. Onder literaire vorming is te verstaan de bekendmaking van literaire werken in het Nederlands en in andere talen bij jongeren en volwassenen evenals de ontwikkeling van de literaire competentie, dat inhoudt de kennis, de vaardigheden en de attitudes die voor de omgang met literatuur nodig zijn.”

Alhoewel in Vlaanderen, anders dan in Nederland, het vak literatuur als onderdeel van het schoolvak Nederlands niet echt moet verdedigd worden, lijkt me de positie van het literatuuronderwijs toch niet onproblematisch. De groeiende nadruk op het taalvaardigheids-

onderwijs knaagt nu reeds aan de tijd die leraren aan literatuur kunnen besteden. Er lijkt dringend nood aan frisse ideeën om het literatuuronderwijs efficiënter uit te bouwen en tegelijkertijd nauwer bij behoeften en leefwereld van scholieren te laten aansluiten.

Literatuur en multimedia

Maar er is meer. Er is de opkomst van de digitale en multimediale samenleving waarin nieuwe vaardigheden en vormen van kennis centraal komen te staan. En waarin dus ook de vanzelfsprekendheid van literatuur als schoolvak en van de literatuur tout court in vraag kan gesteld worden.

Genoeg stof dus om ook in Vlaanderen de wenselijkheid van literaire vorming en de manier waarop dit zou moeten gebeuren te problematiseren.

Over deze thematiek organiseren we in het najaar – op 22 november in Gent – een eerste SLV conferentie. Uiteraard verschaffen we u tijdig meer informatie hieromtrent.

Het zou mooi zijn als de SLV, met de logistieke steun van de Nederlandse SPL en *Tsjip/Letteren*, in Vlaanderen een dicht netwerk van literaire vormers – leraren, bibliothecarissen, leesgroepenbegeleiders,... – kon uitbouwen. ■